

Vstaň a chod'

Napísal Hanka Švecová

Pondelok, 10 December 2012 19:26

V evanjeliu sa dočítame o tom, že Ježiš „mal od Pána moc uzdravovať“ (Lk 5,17) a čítame príbeh o ochrnutom, ktorého kamaráti spustili cez strechu k Ježišovi.

Pane, keby som bola na mieste ochrnutého, jediné, čo by som si želala by bolo, aby som mohla chodiť. A ty, keď si videl ich vieru, povedal si: „Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy.“ A nič. Ja ako ochrnutá som ostala ležať na lôžku. Čakala som niečo iné, čakala som predsa uzdravenie tela. A ty si mi odpustil hriechy. Viem, že si čakal, aby si ma uzdravil v pravý čas, až potom ako farizeji a zákonníci začali medzi sebou rozoberať, že sa rúhaš Bohu, lebo len On môže odpustiť hriechy. Ale ty si to mal premyslené. Na dôkaz toho, že si mi odpustil hriech, povedal si mi: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod' domov!“

V tomto evanjeliu je veľa „keby“. Čo by bolo, keby farizeji a zákonníci nezačali tak uvažovať ako uvažovali, uzdravil by si chromého hneď? Čo by bolo, keby ochrnutý nečakal na ďalší vývoj situácie a kamaráti by ho odniesli naspäť domov? Čo by bolo, keby ťa ochrnutý neposlúchol, neuveril by slovám: „vstaň a chod'...“, ale ostal by ležať na lôžku, keby sa ani nepokúsil vstať?

Teraz v tomto čase spovedí, často človek naráža na ľudí, ktorí neodpustili sami sebe, hoci im Boh odpustil už milionkrát. Nepodobali by sme sa práve chromému, ktorý by neuveril, že ho Ježiš uzdravil? Aj my v spodnici počujeme najskôr „odpúšťajú sa ti hriechy“ a potom počujeme: „chod' v pokoji.“ Skúsme si i my cez tieto dni vychutnať, čo to je, keď mi Boh odpúšťa hriechy. Skúsme povstať z pocitu viny a uveriť, že je všetko zmazané. Aj staré krivdy, staré hriechy, staré rany, jednoducho všetko.

Dnešný svätec sv. František Xaverský, to vedel veľmi dobre. Ved' išiel až do ďalekej Indie „len“ kvôli tomu, aby ľuďom povedal, že aj ich má Boh rád, a že zomrel za všetkých, aby všetkých spasil. Aj mňa, aj teba, aj jeho, aj ju, aj ich....proste všetkých.